

[doBleGrAda]

El Magazine de la Sala Versus Glòries

Abril del 2020 - Número 01

Faixedas, el motivador més sincer

Roger Pera
escriu el seu "Èxit"

La cultura afectada
pel COVID-19

Byanko, l'obra
que veuràs
properament

#COMSEMPREAPROPTEU

Tornarem molt aviat.

 @salaversusglories · @salaversus_gl · @salaversusglories

Com sempre, a prop teu.

Ara just fa dos anys que Apunta Teatre comença-va el seu viatge com a gestors culturals dirigint la nova Sala Versus Glòries. No sabíem realment a què ens exposàvem, hem hagut de superar molts obstacles per tirar endavant amb la programació durant aquest temps, i ara, aquesta pandèmia del COVID-19, és per a nosaltres, igual que per a la resta del sector i de la societat, un dels obstacles més grans que segurament viurem mai.

Com ja sabeu, el teatre va haver de tancar les seves portes el passat 12 de març amb tot el que això comporta, anul·lar la funció que teníem en cartellera (El Motivador, de Fel Faixedas) i viure amb la incertesa de no saber quan podrem tornar a programar l'espectacle i continuar amb el calendari prèviament establert.

Com era d'esperar, el confinament no era qüestió de 15 dies, i això ha comportat fer canvis en el calendari. Algunes de les obres que us anàvem a oferir aquest mes d'abril malauradament hauran d'esperar. Lamentem moltíssim tot el que està passant perquè això afecta a tot l'engranatge que hi ha darrera d'un espectacle: actors, directors, autors, tècnics, personal de sala... I el públic. Malgrat tot, aturar la nostra activitat no ens ha fet oblidar el perquè ens dedi-

quem a això. Tenim un objectiu comú, nosaltres i tot el sector cultural, alimentar l'ànima del públic i fer-lo sentir viu. I això hem intentat fer des de la distància, apropant el teatre a casa vostra, al vostre sofà!

Des de la Sala Versus Glòries ens hem sumat a la iniciativa sorgida a les xarxes arran del confinament i us hem compartit els enllaços per veure algunes de les nostres produccions des de casa vostra. Sabem que el teatre gravat no és el mateix, perquè el teatre és una experiència que es viu en directe, però tot sigui per fer més amena l'espera i contribuir a mantenir viu el teatre i la cultura.

Ara donem un pas endavant i volem compartir amb vosaltres el nostre primer Magazine "Doble Grada", una revista que neix amb l'objectiu de compartir amb tots vosaltres continguts que puguin ser del vostre interès, relacionats amb els espectacles en cartellera o els que vindran properament, notícies del sector i algunes recomanacions que creiem us poden interessar. I fent homenatge a la nostra peculiaritat, la doble grada, la proximitat de les butaques i del públic amb els actors, així li hem volgut dir a la nostra revista. Us agrada?

La veritat és que no és fàcil treballar des de casa, us trobem molt a faltar i hem canviat les pantalles per la platea i l'escenari, però ens motiva pensar que quan tot això acabi, podrem trobar de nou en el teatre l'espai on relacionar-nos amb els altres, on sentir-nos reflectits amb les històries, on emocionar-nos amb els personatges i l'espai on gaudir i desconectar de la rutina diària.

Perquè estem segurs que arribarà aquest dia (cada dia és un dia menys) on tornarem a sortir al carrer i podrem de nou fer les coses que tant trobem a faltar ara.

Desitgem que anar al teatre sigui una d'elles.

Perquè el teatre ens alimenta l'ànima i ens salva, ara i sempre.

Avui tenim...

03 - Editorial.

Presentació del nou magazine, donem un pas endavant i continuem a prop vostre.

04 - Entrevista a Fel Faixedas.

Ell va ser el primer afectat i la primera obra suspesa. Us descobrim el Motivador més sincer.

08 - Èxit. Un llibre de Roger Pera.

És el seu primer llibre i segur que serà un gran èxit. Una recomanació molt especial per aquest Sant Jordi confinat.

10 - L'opinió d'Isabel Vidal.

La presidenta d'ADECTA ens fa un resum de com ha afectat el COVID-19 al sector cultural.

12 - Byanko, l'obra que no et pots perdre.

Estava programada per aquest mes d'abril, però haureu d'esperar per veure-la. El seu autor ens avança detalls de l'obra.

14 - Sabies que...

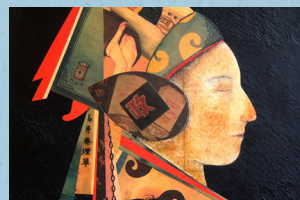
La Sala Versus Glòries celebra dos anys. Us expliquem quina ha estat la trajectòria d'Apunta Teatre SCCL.

15 - L'artista multidisciplinar

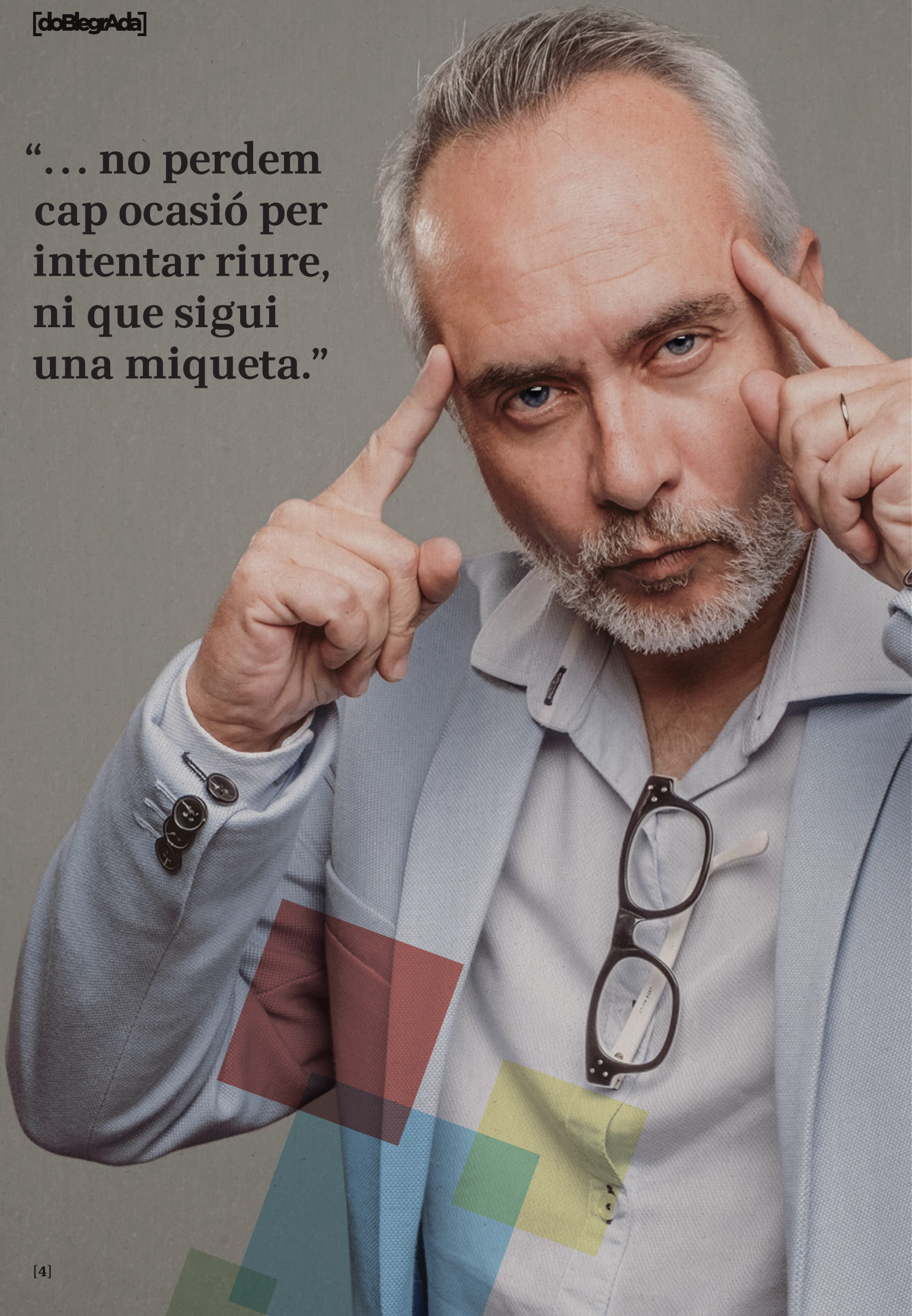
Jordi Estivill. Al nostre hall tenim instal·lades les seves il·lustracions sobre els personatges de la Casa Batlló. Descobriu la seva tècnica.

18 - Xavi Malacara.

Així és el compositor de les cançons dels nostres espectacles.

“... no perdem
cap ocasió per
intentar riure,
ni que sigui
una miqueta.”

Entrevistem a Fel Faixedas

"... això és una oportunitat de creixement, que hem d'aprofitar-la i que d'aquesta en sortirem més forts."

Fel Faixedas nascut a Arbúcies, fou un dels tres membres fundadors de Teatre Guerrilla, companyia que va presentar cinc espectacles teatrals, amb dues adaptacions al castellà, actuant a festivals internacionals a París i Lisboa i amb més de 1000 representacions per tota la península.

L'any 2000 van començar a fer col·laboracions televisives a Tv3 en programes com "Càsting", "El Club" amb Albert Om, "Jo vull ser" de Toni Soler, "Caçadors de bolets" o "Villaguerrilla". Al mateix temps però a la ràdio, durant cinc anys van participar als magazines de Rac1 amb Albert Om, Xavier Bosch i Jordi Basté.

L'any 2010, va deixar la companyia i juntament amb Carles Xuriguera enceta una nova etapa amb el nom de "Xuriguera&Faixedas". Actualment Fel Faixedas paral·lelament porta als escenaris espectacles en solitari com "Bona Nit Benparits" i "El Motivador".

@fel_faixedas // www.faixedas.cat

Què et va motivar a treballar com a actor?

Quan tenia 23 anys vaig començar a fer teatre amateur, i allà vaig descobrir el plaer de fer riure a una platea plena de gent.

Des de llavors vaig tenir clar que volia que la interpretació fos la meua professió. I als 28 vam començar l'aventura professional de Teatre de Guerrilla. Per tant, fa 22 anys que em dedico a aquest sensacional ofici.

Com va sortir la idea de l'espectacle "El Motivador"?

Hi va haver uns dies que vaig començar a rebre vídeos virals de diferents personatges que feien xerrades sobre la felicitat, uns altres que parlaven de sortir de la zona de confort, etc. Llavors vaig pensar que era un bon tema per posar-me a escriure i intentar crear un nou espectacle. I aquí estic.

Com va ser la rebuda del públic a la Sala Versus Glòries?

Espectacular. Estic molt content de la primera i, de moment, única setmana a Barcelona. Havia treballat diverses vegades a la capital amb Teatre de Guerrilla, però en solitari encara no hi havia vingut.

Com va ser l'experiència de treballar amb doble grada?

Després de 22 anys fent teatre, és la primera vegada que tinc públic a banda i banda, i la veritat, ara signaria perquè tots els teatres fossin així, amb aquesta proximitat i calidesa.

Després de tants anys desitjant venir a Barcelona a actuar i de cop, tanquen el teatre. Què vas pensar?

Em va fer molta ràbia el dia que es va anunciar que s'havien de tancar els teatres per culpa del Coronavirus. Feia 14 anys que no actuava a Barcelona i em va saber molt greu.

Havíem començat molt forts, fent gairebé cada dia 100% d'ocupació i, de cop

i volta, tot se'n va enlaira.

Ara, només desitjo que això s'acabi ràpid i poder trobar la manera de poder tornar a la Versus Glòries.

Què diria el personatge de "El Motivador" sobre aquest Coronavirus?

El Motivador, com tots nosaltres, té dues cares. La del "cantamañanas" que va pels llocs explicant "duros a 4 pesetes", que diria la meua àvia. Doncs aquest diria que això és una oportunitat de creixement, que hem d'aprofitar-la i que d'aquesta en sortirem més forts.

El Motivador més sincer, diria que observem el nostre entorn i que intentem estar a l'alçada de les circumstàncies i que sobretot, durant el confinament estimem més que mai a les persones que tenim al costat, i que no perdem cap ocasió per intentar riure, ni que sigui una miqueta.

Què és el millor i el pitjor d'estar confinat a casa?

El millor, sense cap dubte, estar amb els meus fills i la meva dona, el pitjor... El mateix!! En serio, el pitjor és no poder pujar a l'escenari, no poder fer dinars amb els amics, no poder abraçar a la família... Estar confinat és molt dur.

Com és el teu dia a dia ara? T'ha canviat molt la vida?

Ens aixequem com si els meus fills haguessin d'anar a l'escola, per mantenir una rutina. El matí el dediquem a fer deures i treballs, mentre jo i la meva dona treballem. Ella fa teletreball, és gestora cultural a la Casa de Cultura de Girona, i jo procuro, tot i que a hores d'ara em costa molt, crear textos nous, per a possibles nous espectacles. A la tarda el dediquem més a jugar, a mirar teles i pantalles vàries. Sobretot ha canviat el del meu entorn. La meva dona fa teletreball, els meus dos fills, de 10 i 8 anys, són a casa. Jo quan no tinc funcions, soc molt d'estar a casa escrivint, creant textos i preparant seccions de ràdio o de tele.

T'has motivat (o et motiva) a fer (o rebre) algun repte, challenge o classe online?

No m'agraden gaire tots aquest challenges i reptes que hi ha per les xarxes, tot i que algun he fet. Sobre els vídeos on-line he recuperat una activitat que feia temps que no practicava: ioga. No m'agrada fer esport, però és evident que no podem passar tantes hores quietes, i el ioga trobo que és una activitat molt sana, tan física com psíquica.

Aquests dies estem consumint molta cultura online. Creus que això ajudarà a valorar-la de manera diferent quan tot això acabi?

Espero que els que manen la valorin de manera diferent, cosa que veig molt difícil. El teatre online tots sabem que és molt difícil de consumir, però dono per bo l'esforç que estan fent sales i companyies aquests dies per mantenir la flama encesa! M'agrada pensar que, quan aquest malson s'acabi, la gent tindrà unes ganes tremendes d'anar al teatre, a concerts, a comprar llibres o a visitar museus. Tot i que si s'allarga gaire no sé què passarà.

Què opines de la precarietat del sector? Quina seria, segons la teva opinió, la solució per canviar aquesta situació?

Menys exèrcits i més cultura. Menys futbol i més cultura. Menys polítics i més artistes. Per desgràcia la cultura no dona vots, i així ens va. Els que ens dediquem a la cultura sabem que no és fàcil viure de la nostra feina, però aquest fet també ens genera el repte de lluitar per aconseguir-ho. I mentre els que manen no se la creguin, la cultura, serà molt difícil sortir de la precarietat.

Com t'imagines que serà el dia de l'alliberament (quan puguem sortir de casa)?

Serà gradual. Anirem sortint poc a poc i sense gaires aglomeracions. Espero trobar-me molta gent amb un somriure a la boca.

Què és el primer que faràs?

Anar a abraçar i a petonejar a molts familiars, i organitzar dinars i sopars amb amics que tinc ganes de veure sense que sigui a través d'una pantalla.

Creus que l'humor és la millor medicina per suportar els moments difícils de la vida?

A mi m'ha salvat sempre. Riure de tot i per tot, començant per mi mateix.

De fet, els meus espectacles es basen en riure'm de mi mateix, dels meus fracassos i desil·lusions. Això em serveix de teràpia. Tant de bo una societat que rigués més. Tot i que soc conscient que hi ha molta gent que no té motius per riure.

Ara just has celebrat 50 anys. Canviaries alguna cosa de la teva trajectòria?

No. Res de res. Estic molt content de tot el que he viscut.

De tots els èxits i tots els fracassos n'he après, i al final la vida és això, viure diferents experiències per arribar a la vellesa i sentir que un ha fet gairebé sempre el que ha tingut ganes de fer.

I de moment, ho estic aconseguint bastant!!

Com t'imagines d'aquí 10 anys?

M'imagino voltant pels teatres del país fent riure a la gent, i de tant en tant, fent parada a la Sala Versus Glòries per presentar l'espectacle. Hahahahahah!!!

Què li diria el Fel d'ara al Fel del futur?

Que no deixi de somiar, ni de parir espectacles, ni de tenir idees boges i que es cuidi molt, que l'edat no perdona.

Quina és la clau de la felicitat? L'has trobat?

Saber que hi ha gent que m'estima, em fa molt feliç. I fer riure als que m'estimo. I trobar-me amb els amics. I tenir bolos. I compartir la vida amb la Irene, en Nil i l'Èlia. I saber que el meu pare està bé i no sé...petites coses que fan que quan em poso al llit, pensi que val la pena viure de la manera que ho faig.

FOTOGRAFIA: @enginyant

“El millor, sense cap dubte, estar amb els meus fills i la meva dona.”

RECOMANEM

EXIT

de Roger Pera

//Roger Pera a l'obra "Quina feinada" estrenada el Desembre de 2018 a la Sala Versus Glòries.

@rogerpera

Imagineu-vos que de tota aquesta història tràgica i surrealista que estem vivint aquests dies, no en parléssim gens. Ni els mitjans de comunicació, ni la premsa, ni les xarxes socials, ni nosaltres entre nosaltres, ni ningú. Imagineu-vos que no tinguéssim cap mena d'informació al respecte. O pitjor encara, que ni la volguéssim tenir. Què passaria? Seria un desastre total, oi?

Doncs quan em pregunten a les ràdios o a les teles enmig d'una entrevista o en el transcurs d'una xerrada, o al carrer: "Per què he escrit EXIT?", la meua resposta és: "Per parlar-ne". Parlar és la millor medecina que hi ha i la que conec més eficient. És la solució. Això que estic dient queda molt clar aquests dies, no? Tots en parlem i a partir d'aquí tots intentem trobar la manera de solucionar-ho.

M'agrada pensar que la paraula ADDICCIÓ ve del llatí

AD DICTUM. NO PARLAR. I és així. Deixeu-me dir que és ben cert que en aquest país i en l'altre, el que tenim al costat, aquest tema és encara (quina llàstima!) tabú. Tant de bo en aquest aspecte ens assembléssim més als americans que en parlen obertament i al Ben Affleck no li importa gens ni mica assistir a l'entrega dels Oscars acompanyat pel seu terapeuta. Aquí ens costa molt. Sempre anem tard. Hi ha molts prejudicis, encara. I amics, amigues, tots tenim alguna addicció a alguna cosa. Al tabac, a Instagram, a la cervesa, al porro de cada nit, a llegir el diari esmorçant, a la droga, al sexe... i si no és així, la vivim de molt a prop. De ben segur. Siguis d'allà on siguis i visquis on visquis, sigui quina sigui la teua classe social.

A mi em va costar tant, admetre que tenia un problema, tant... Em va costar tant acceptar la meua malaltia que ara sento la necessitat de compartir la meua experièn-

"AQUEST ÉS EL MEU

“Doncs això és Èxit. La vida mateixa.”

cia. Vull posar-hi el meu granet de sorra. I no d'una manera dramàtica, al contrari. La meua vida no ho ha sigut gens, de dramàtica. He tingut èxits, he trepitjat molts escenaris i platós, tinc un fotimer d'amics, una família estupenda i he vist sortir el sol des de trenta països diferents. Però hi va haver un moment.... que vaig estar a punt de perdre tot això. Si, un tio com jo, que estima amb bogeria la vida i a les persones, va posar-ho tot en perill. Estava malalt. I vaig aconseguir parlar-ne.

Ara, avui en dia, vaig per les escoles a xerrar amb els nanos de l'ESO i de debò que em donen la vida. Parlem de tot. I jo els hi dic: “Bon dia! Us vinc a explicar la meua història, i tranquils que riureu, eh? Riureu molt però també us explicaré com vaig haver de superar una pedra molt grossa que se'm fa ficar al mig del camí. I no vinc aquí per dir-vos que no fumeu, ni us drogueu, ni beveu. Sé que no em fareu cas. Esteu a l'edat de no fer cas. Sóc aquí perquè si a mi m'haguessin dit a la vostra edat que si em prenia aquella ratlla de coca hauria hagut de viure tots el moments fotuts que he viscut.... Us ben juro que no ho hagués fet mai”. No sabeu com ho agraeixen. I m'ho fan saber. Rebo molts missatges de la seva part.

Doncs això és Èxit
Comèdia i drama.
Felicitat i tristesa.
Seguretat i fragilitat.
La vida mateixa.

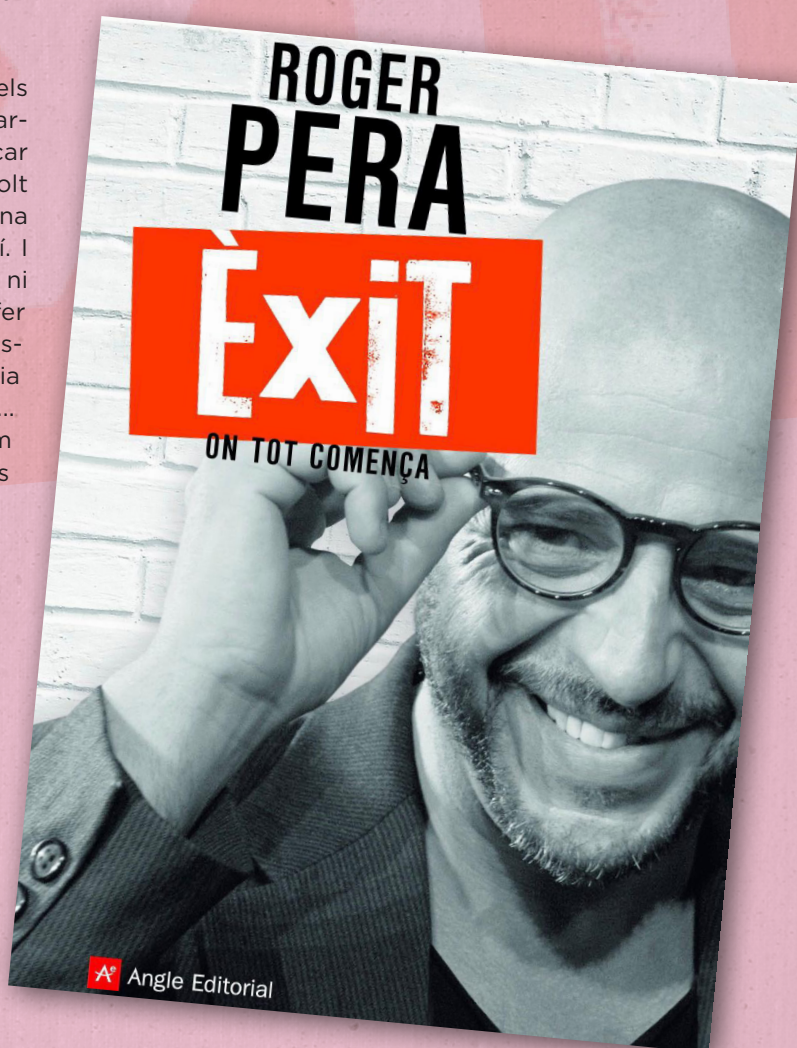
I com passo el confinament? Doncs ben confitat. ;)

Escriu. M'han demanat que faci una llista de les escenes claus que m'agradaria que sortissin en una possible pel·lícula. Em fa il·lusió. Molta. Lògic. I ho estic ordenant tot de nou per intentar treure'n de tot això un monòleg o un show-xerrada amb el públic o una espècie de late night només amb un piano, les meves aventures i jo. I el vull fer a la Versus Glòries. M'agradaria. M'hi sento a casa. I us tinc a tocar.

I tot això ho faig de mica en mica, a poc a poc.
Tranquil. En pau.

Aquest és el meu gran Èxit.

Ens veiem aviat.

GRAN ÈXIT.”

L'OPINIÓ de...

Isabel Vidal

@adetca

TTTTTT ADETCA
TT Empreses
TT de Teatre
TT de Catalunya

L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESES DE TEATRE DE CATALUNYA (ADETCA), neix al 1992 amb l'objectiu de vetllar pel desenvolupament del teatre d'iniciativa privada en qualsevol de les seves manifestacions; des d'aleshores treballa en la seva promoció i difusió sociocultural i es compromet a oferir a la societat una opció teatral plural, lliure i independent.

L'àmbit d'actuació és Catalunya, i la representativitat que ostenta, així com la seva voluntat participativa, han fet d'ADETCA una interlocutora necessària per a les institucions públiques i privades que intervenen en l'activitat escènica del país, i una entitat predisposada i interessada en tot allò que concerneixi al desenvolupament cultural de Catalunya.

En l'actualitat, ADETCA té associades 52 empreses dedicades a la producció, exhibició i distribució teatral. ADETCA és sòcia de la Federació Estatal de Asociaciones de Empresas de Teatro y Danza (FAETEDA), forma part del Consell General de l'ICEC i del Consell de la Cultura de Barcelona.

Un any com a presidenta d'ADETCA, quin balanç ens pots fer d'aquesta primera etapa?

La meua valoració és molt positiva. Hem pogut desenvolupar la majoria de projectes que ens vam marcar com a objectiu, la Junta està treballant amb els socis coordinadament en totes les comissions que vam planificar, i s'han obert noves comissions a partir de tenir un millor coneixement de les realitats dels socis i sòcies.

ADETCA és avui fonamental en el lideratge del sector i en la defensa dels interessos dels socis, davant de l'administració catalana i de l'estat, i té una fluida i constant relació amb la resta d'entitats representatives, del sector i d'altres sectors culturals i empresarials. Disposem de millors eines per a la gestió interna. Ens queden dos anys per a desenvolupar i consolidar els projectes que ens falten i els nous objectius que ens demanden els socis i sòcies.

El passat 11 de març es decretà el tancament parcial i total dels teatres del territori, com vas rebre la notícia?

Amb absoluta preocupació, indignació i amb una onada de responsabilitat brutal. Ens estàvem preparant per a interlocutar amb l'administració i per preparar el terreny per si es tancaven les sales i teatres i per tant, si es paralitzava l'activitat de productores, teatres i companyies. I no ens va donar temps de preparar res.

Hi ha una previsió en termes econòmics de les pèrdues del sector?

De moment disposem de dades d'abril, doncs ja sabem que les activitats estaran suspeses aquest mes. Només a Barcelona s'han cancel·lat més de 250 espectacles, amb 330.000 entrades previstes perdudes. A Catalunya estem parlant d'una previsió de 2.300 funcions suspeses i uns ingressos perduts de 15 milions d'euros.

Com creus que pot afectar aquesta crisi al teixit teatral de la ciutat?

És de dimensions impactants. La crisi més greu a la que ens hem enfrontat mai. El teixit quedarà greument afectat. La capacitat d'aguantar és la primera que es posarà a prova. I aquí els esforços estan dirigits a que aguantem tots. Lògicament estan més desprotegits els autònoms i artistes, que les estructures estables (productores i teatres) però tothom sortirà molt afectat en proporció al seu volum i al grau de dependència del públic. A major dependència, major afectació, per això cal destacar que les estructures privades grans patiran com mai.

La segona capacitat que es posarà a prova, quan es reactivi l'activitat, és la capacitat de risc. El que les empreses productores i les companyies podran invertir en un moment en que no sabem com es comportarà el consum. És important, la nostra capacitat per ser empàtics i generosos amb les situacions dels altres, solidaritzant-nos amb tothom i ajudant-nos al màxim

*“La cultura
seguirà sent
fonamental
per sortir de
les crisis”.*

FOTOGRAFIA: audeca

//Isabel Vidal, presidenta d'ADETC

per sortir d'aquesta situació tan perjudicial.

Quines són les possibles solucions que des del govern i generalitat s'han donat?

Les mesures que hem proposat estan dividides en fases, en aquests moments només s'ha fet front, i de manera insuficient, a la primera fase: dotar de liquiditat a les empreses i autònoms per a garantir la seva viabilitat. En aquest sentit s'han adoptat mesures en matèria de subvencions, en matèria laboral, molt poques fiscals, i s'han obert línies de crèdit. Però és insuficient basar-ho tot en l'endeutament de les empreses i el sacrifici dels treballadors.

En la fase 2 en la que ja estem en el mes d'abril, ens cal un “rescat” del sector. Plans de xoc amb diners directes al teixit per garantir que es pugui continuar creant i treballant. En això estem ara amb la Generalitat, l'Ajuntament i el Ministeri.

I en la tercera fase que també estem treballant ja, demanem un pla de co-

municació i campanyes d'activació del consum i una tornada a l'activitat del sector planificada, que no ens obligui a obrir amb un terç amb el 100% de les despeses. O obrim amb garanties o que ens allarguin la situació de força major per garantir la supervivència de les empreses mentre l'activitat està racionada.

Quin missatge donaries per a seguir confiant en el teixit cultural del país?

La cultura, el teatre inclòs en ella, s'ha demostrat que forma part de la salut de les persones (que és la suma de sanitat més cultura). Ara toca prioritzar-la, protegir-la, impulsar-la i dotar-la de recursos, i posar-se a treballar des del minut 0 per a dictar normes i estatuts protectors del nostre talent i del nostre teixit per tal que això no ens torni a agafar mai més desprevinguts. Ens hi juguem massa com a societat com per permetre que la cultura depengui d'una infradotació de recursos i de legislació com la que

**Només a Barcelona
s'han cancel·lat més
de 250 espectacles,
amb 330.000 entrades
previstes perdudes.**

hem vingut patint durant tants anys. La cultura seguirà sent fonamental per sortir de les crisis. I enfocar-les civilitzadament. Però ens hi hem de posar seriosament tots per posar-la en el centre de la nostra societat, juntament amb la sanitat.

PRÒXIMAMENT A LA SALA VERSUS GLÒRIES

FITXA ARTÍSTICATítol: **Byanko - L'artista a l'ombra**

Idioma: Català

Durada: 80 minuts (aprox.)

Autoria: **Félix Herzog**Direcció: **Roc Esquius**Interpretació: **Dafnis Balduz,**
Míriam Tortosa i ByankoEscenografia i vestuari: **Sergi Cerdan**Il·luminació i so: **Daniel Gener**Disseny gràfic: **Dani Ballesteros**Multimèdia: **Xavier Pijuan**Fotografia: **Guillem Medina**Premsa i comunicació: **Rafaela Rivas**Producció: **APUNTA TEATRE SCCL****ABANS DE COMENÇAR...**

BYANKO està profundament inspirat en l'artista urbà BANKSY. Seria un error negar-ho o ocultar-ho. Tot i que no es pretén explicar la vida i obra d'aquest artista, alguns episodis que han marcat la seva trajectòria serveixen de font d'inspiració per la trama que ocupa.

Per què no fer servir directament el nom de l'autor i explicar la seva odissea per denunciar les causes en les que creu? No seria just. Ningú no sap qui és BANKSY. No acostuma a autoritzar biografies, publicacions sobre ell o la seva obra ni tampoc dóna entrevistes per raons òbvies: d'una manera o altra es descobriria qui és i probablement tampoc no té cap interès en fer-ho.

Però l'originalitat de les peripècies que ha hagut de fer per ser vist i escoltat són dignes de ser explicades i és per això que aquest text vol ser un homenatge a ell i a tothom que cada dia lluita per fer l'art més lliure i evitar que estigui sotmès a mercats i modes.

Robin Longstride no és Robin Hood, William Cecil no és el Poloni de Hamlet, Joseph Bell no és Sherlock Holmes, i de la mateixa manera BYANKO no és BANKSY. BANKSY inspira el personatge però no el representa.

BANKSY inspira.
Sense més.

“BYANKO, un artista urbà del que ningú no en coneix l'identitat, s'enfrontarà a un poderós comerciant i col·leccionista que s'apropia il·lícitament de les seves creacions i alhora farà trontollar l'estatus quo del món de la compra-venda d'obres d'art.”

BYANKO és un artista urbà que recorre les ciutats més importants del món deixant la seva empremta en forma de grafitis que denuncien injustícies socials, especuladors d'art, la política i la societat en general. Les seves obres són molt conegudes pel públic general perquè es difonen per les xarxes socials com la pólvora. El problema? Ningú no coneix la identitat de BYANKO. Autentifica les seves obres fent-les una foto i pujant-les a les seves xarxes socials. Això fa que les obres, que a més són il·legals per trobar-se en espais públics i mobiliari urbà, però també en propietats privades, no puguin ser adquirides per museus. BYANKO no té cap intenció de vendre les seves obres. Només vol fer arribar al món els seu missatge. Ell creu que el seu art ha de seguir sent efímer.

El grafiti és una forma d'art lliure, perible i fugaç. S'exposa a que altres grafiters tapin la seva obra o que les autoritats la retirin. Malgrat això, al mercat, les seves creacions han arribat a subhastar-se per milions d'euros.

Probablement aquesta història va sorgir quan l'autor es va adonar d'un tret en comú entre el grafiti i el teatre:

totes dues són formes d'art efímeres. No s'haurien d'enllaunar. En aquest cas l'obra “BYANKO” planteja de nou els grans dilemes que a tots ens generen el mateix debat:

QUÈ ÉS L'ART? Tot allò que té intenció de ser-ho ho és? La dificultat a l'hora de crear una peça li aporta més mèrit? Qui estipula els cànons? Les obres més polèmiques d'art contemporani pretenen transmetre alguna cosa o només són una forma de fer diners? Tot té un preu en aquesta vida? Un llenç en blanc és una obra d'art?

BYANKO lluita contra el mercadeig, l'art anodí, l'especulació, vol remoure consciències, cridar al món la seva particular visió de la societat. I ho pot fer impunement perquè s'amaga darrere d'una màscara. Per poder dir veritats ha de viure una mentida.

BYANKO s'erigeix com un justicier a l'ombra per defensar una causa en la que creu. BYANKO farà l'absurd evident, i cridarà el que molts no volen veure. Aquesta vegada no podran mirar cap a una altra banda: s'ho trobaran tot just al davant.

Félix Herzog

Sabies que...

Malgrat tot el que està passant, aquest mes d'abril és molt especial per a nosaltres. Des de la Sala Versus Glòries estem de celebració i per partida doble.

I és que, per una banda, ara ja fa disset anys que dues actrius i un actor (Georgina Pujos, Sol Domènech i en Ramon Godino) van crear la productora Apunta Teatre Sccl i van estrenar el seu primer projecte teatral "El Dia D", un text de Marc Angelet dirigit per Esteve Rovira. Aquest procés de creació va ser la llavor, i des de llavors la passió pel teatre no va deixar mai de créixer.

Com tots els inicis res no va ser fàcil. Crear una productora comporta moltíssima feina tant actoral, com de producció i burocràcia, però al darrere hi havia una actitud decisiva per fer-se un lloc en aquest món tan difícil com intens i bonic, un lloc dins de la interpretació i la programació teatral.

I ara fa just dos anys, aquesta mateixa empresa amb el Jofre Blesa i en Ramon Godino al capdavant, va començar una nova aventura, l'obertura de la Sala Versus Glòries, un espai que desitgem que sigui emblemàtic per la ciutat de Barcelona.

Dos anys fa que Apunta Teatre produeix i programa aquesta sala. Dos anys treballant per fidelitzar al públic i donar oportunitats a nous directors, directores, dramaturgs, dramaturgues, actors i actrius.

Tenim raons per estar contents, malgrat tot. Pel que hem fet i sobretot pel que tenim ganes de fer: continuar aportant el nostre granet de sorra al món cultural, des de totes les disciplines, oferint al nostre públic una oferta cultural variada i de qualitat.

A tots els que ens heu acompanyat durant aquests dos anys, gràcies per ser-hi! I fins aviat!

Exposició temporal al hall de la Sala Versus Glòries

JORDI ESTIVILL

L'artista multidisciplinar

Jordi Estivill Art

Neix a Sarrià, Barcelona el 1958. Estudis d'art a l'Escola Massana de Barcelona - Monogràfic d'Escultura, tècnica de Modelat, a L'Escola d'Arts i Oficis Llotja. Graduat en Arts Escèniques per L'Institut del Teatre de Barcelona. Després de treballar en el camp teatral i la televisió, a partir de l'any 1997, es decanta pel vessant de l'expressió plàstica.

En aquest ampli espai creatiu comença a treballar diferents disciplines artístiques com la pintura, l'escultura i sobretot explora la tècnica del collage i de l'assemblatge, on troba la seva manera més personal i característica d'expressar-se, utilitzant diversitat de materials reciclats com fustes, cartons, objectes trobats, etc. Composicions on el ritme, l'harmonia i l'equilibri tenen un paper principal, reflectint la seva creativitat positiva, detallista i comunicativa que l'identifica allà on va, aconseguint el seu propi i personal estil.

Exposicions tant a l'Estat Espanyol (Barcelona, Sevilla, Madrid, Albacete, Tarragona, Reus, Olot, Sant Feliu de Guíxols, Girona, Lleida, Terrassa, Teià, Barberà de la Conca, Llinars del Vallès, Montbrió del Camp, Mercadal etc) com a l'estranger (Brussel·les, París) el confirmen com un artista madur i consolidat.

Tècniques

ASSEMBLATGES

Quadres amb fragments de fustes i objectes trobats que criden l'atenció de l'artista per la forma, la textura i el color. Elements que adquireixen un valor i una rellevància significativa quan es tracten, s'encaixen i combinen per descobrir qualitats imprevistes, solucions constructives en les que mana un concert i orquestració de tons, valors, colors, formes, harmonies de volums, ritmes i equilibris per aconseguir composicions d'un conjunt plàstic, harmònic i equilibrat a fi de transmetre un missatge poètic envoltat de musicalitat.

TÈCNICA mixta COLLAGE-PINTURA

Obres sobre fusta utilitzant diferents materials com paper, cartró, retalls de revistes antigues i altres materials trobats en diferents mercats d'objectes vells, a Barcelona, Londres, Beijing, Nova York... Elements suggerents que inspiren, provoquen i estimulen la representació visual de diferents personatges imaginaris i composicions on ritme, equilibri i color prenen una importància significativa

ESCULTURES DE TERRACOTA

Peces modelades amb fang refractari, cuites a alta temperatura (1250o) i posteriorment policromades amb pintures acríliques.

Escultures inspirades en el món del teatre, la dansa, el circ, l'òpera i altres temes diversos. Totes són peces úniques.

TEATRINS

Recreacions en miniatura inspirades en els grans teatres del món i les representacions fidedignes de les obres més rellevants de l'art escènic. Una tècnica multidisciplinària que reuneix pintura, modelatge i assemblatges a petita escala.

EN ELS ÚLTIMS ANYS LES SEVES EXPOSICIONS MÉS DESTACADES HAN SIGUT:

- *Sala Versus Glòries.*
"Els Personatges de la Casa Batlló". 2020.
- *Montbriart. Mostra d'Arts Visuals.*
Montbrió del Camp. 2019
- *Mostra Vi+Art. Festa del Trepat.*
Barberà de la Conca. 2019.
- *Exposició Primavera. Espai Ruscalleda Art.*
Llinars del Vallès. 2019.
- *Art sobre paper. Museu Molí Paperer.*
Capellades. 2018
- *X Biennal d'Art Sant Pere de Riudebitlles.*
Obra sobre paper. 2018.
- *Col·lectiva de Nadal. Galeria Barnadas.*
Barcelona. 2017.
- *Fira del Dibuix.*
Terrassa. 2017
- *"Art de les hamaques".*
Col·lectiva Fundació Ave Maria. Sitges. 2017.
- *"Primavera d'Art."Galeria Espai Ruscalleda.*
Llinars del Vallès. 2017.
- *"Diferents Emocions." Ca l' Antiga Teia. 2017*
- *"Troballes". Artamore.*
Sitges. 2017.
- *"L'art de l'inservible". Espai Ruscalleda.*
Llinars del Vallès. 2017.
- *"Evento Bridal In". Espacio Manhattan.*
Barcelona. 2017.
- *"Fira del Dibuix." Terrassa. 2016.*
- *"Tallers Oberts". Sarrià. 2016.*
- *"Reciclart 2015". Amics de les Arts.*
Terrassa. 2015.
- *"Càpses Màgiques." Fundació SETBA.*
Barcelona. 2015.
- *"Es quan dormo que ho veig clar".*
Cambra de Comerç.
Sant Feliu de Guíxols. 2015.
- *"Festa del Trepat." Barberà de la Conca. 2015.*
- *"Introspeccions. "Punt i Apart. CT Art Gallery.*
Reus. 2015.
- *Tallers oberts de Sarrià. Barcelona. 2015.*
- *"L'art de l'inservible". Casa Solé i Palet.*
Terrassa. 2015.
- *"Mes vides que un arbre". Assemblatges.*
Ca l'Antiga. Teia. 2015.

*... de la foscor,
a la llum tènue
que reflecteix
esperança.*

XAVI MALACARA

i la Blues Band

@xavimalacara // www.xavimalacara.com

La música de Malacara va de la foscor, a la llum tènue que reflecteix esperança. S'entreté en la nostàlgia, s'enfonsa en un optimisme amarg. Navegant del temps malmès per les ferides. De Memphis a New Orleans dels anys 20 als 70, de les plantacions, a l'electricitat de Chicago. Els dies de Little Walter, les nits de Dylan. La poesia de Lorca i els paisatges de Hopper. Xavi Malacara, un compositor que ofereix històries quotidianes, paganes, a la recerca de la fe, i narracions d'allò inconfessable. Evidències de Hank Williams, Charley Patton, Jelly Roll Morton o John Mayall.

Des de 2015 amb Malacara & Wilson Band, Xavi ha editat tres àlbums. Tots, produïts pel gran Mario Cobo (The Nu Niles, Locos del Oeste). El primer, "Hopeless Blues" (2015) apareixen les primeres composicions. Són un homenatge al millor del Blues i la "Americana" o música tradicional d'arrels. A 2017 presenten "Summer Camp Blues". Les lletres originals, tracten l'amor com un camp de batalla. En una fugida permanent, Xavi s'endinsa entre la prosa i el desencant de la pèrdua. Històries inacabades i amb un final cert. Al maig de 2019 editen nou àlbum, "Miles Down Blues" (Acaraperro), un viatge que transita entre el Blues i el Folk. Cançons evocadores i revisionistes, que finalment han rebut excel·lents crítiques per part de la premsa especialitzada.

La banda, coneguda de les nits Barcelonines, ha actuat en festivals, ha girat per sales i teatres de Catalunya, Madrid, Saragossa, Balears. Recentment van actuar al Festival de Blues de Cerdanyola, al Jamboree i han fet de teloners de la Nick Moss Band. A hores d'ara, prepara la gira de presentació de "Miles Down Blues" en format trio i en solitari. A 2020 editaran nou disc "The Rookie", aquest cop, a la guitarra, Mario Cobo.

La banda va arrencar el 2014 amb la companyia del veterà guitarrista Tony Wilson. Un conegut guitarrista britànic que a finals dels 60 va girar amb les millors bandes del moment. (Yarbirds, Solomon Burke) va aportar arranjaments clàssics i de molta qualitat. El 2015 Salva "Joker", bateria conegut per haver girat amb les millors bandes de Rockabilly i blues, es el cor de les produccions de Malacara, un cor que batega amb fort sentiment. El 2016 Maxi Moscardi, va completar el quartet tocant el baix. Un gran músic que porta des de 2004, acompanyant Xavi Malacara en diferents projectes, com ara, els Milkies. A 2019, Tony Wilson es retira de la música i la banda es converteix en un trio, al que entra Taisen. Un contrabaixista reputat, que coneix bé tots els pals de la música tradicional americana. Especialment el Blues, doncs es va formar a la prestigiosa escola de Blues de Barcelona.

Pur Teatre: Els tres discs de Malacara han posat la música a tres obres de teatre, representades per tot Catalunya i produïdes per la companyia de la Sala Versus Glòries. Les cançons de Malacara & Wilson Band han estat escollides per les bandes sonores de: "Cloaca", un gran èxit que es va allargar amb el temps i va rebre més de 5000 espectadors; "Sota la Catifa", un altre èxit amb el que la banda va girar amb la companyia per teatres de Catalunya; "La Peixera" de Toni Cabré i "El Funeral de Mary-Lin" fins ara l'última BSO on Malacara ha posat música. Han estat obres amb gran èxit de públic, que han portat a la banda a fer-ne tres gires i a mesos d'actuacions.

Xavi va editar entre 1999 i 2004 amb "karma Police" el seu anterior grup de Folk-Rock, tres àlbums i va tocar en escenaris amb artistes de primer nivell: Coldplay, Blur, Stereophonics, rebent crítiques molt bones i convertint-se en un grup que va ser respectat en un món on dominava el Grunge i el Indie.

Per saber més de Xavi Malacara podeu visitar la seva pàgina web www.xavimalacara.com

CONTACTE

Sala Versus Glòries
Castillejos, 179 · 08013 Barcelona

+34 93 669 37 55
info@salaversusglories.cat

www.salaversusglories.cat

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

**Ajuntament
de Barcelona**

Sala Versus Glòries · Castillejos, 179 · 08013 - Barcelona
info@salaversusglories.cat · www.salaversusglories.cat

 [@salaversusglories](#) · [@salaversus_gl](#) · [@salaversusglories](#)